

فر اخوان به رسمیت شناختن نوروز نهادن پیکره کورش در یکی از اماکن شهر تولوز

دوستان، نسل دوم مهاجرین ایران به سن جوانی رسیده اند ، و نسل یکم به دوره پختگی (خرد مندی). در طی این سالها، زندگی ما و دیگر ساکنان تولوز به هم آمیخته است. همخوانی و همزیستی ما با جامعه میزبان نشانگر ویژگی تاریخی ما در همسازی با فرهنگ دیگران است. کوشش تک تک ما برای دستیابی به یافتن جایگاه مناسبی در اجتماع چهره مثبتی برای ما ایجاد کرده است. در جاییکه که اکثر ما، مهاجران ایرانی، در ابتدای ورودمان جایگاه فرودست تری در جامعه میزبان داشته ایم (در مقایسه با موقعیتمان در ایران) ، و در حالیکه هر یک از ما در زندگی روزمره مان و فرزندانمان ، شاهد برخورد های پیش داورانه و حتی گاهی دشمنانه بوده ایم. اما این خشم فرو خورده نه تنها باعث ناامیدی و روی آوردن به خشونت نشده است، بلکه موجبی بوده برای کوشش فزاینده ما برای کسب موقعیت بهتری در جامعه. به دیگر سخن ما در کوشش فردی خود ، در مقایسه با دیگر مهاجران ، موفق بوده ایم اما در زمینه جمعی تا کنون نتوانسته ایم جایگاهی متناسب با توانمندی های اجتماعی خود کسب نماییم. سبلان، به عنوان انجمنی که بر پایه دو فرهنگ ایرانی و فرانسوی بنیاد شده است، به سهم خود می کوشد تا چهره بالنده تری از ایران و ایرانی در چشم همشهریان تولوزی خود بیافریند. در همین راستا، افزون بر برنامه های همیشگی خود، مدتهاست که دو طرح را پیگیری کرده است:

1- درخواست از مقامات محلی برای به رسمیت شناختن نوروز، به عنوان یکی از جشنهای شهر تولوز که در این زمینه با دوستان افغان، تاجیک و کرد گفتگو شده است و مدارک بسیاری نیز فراهم گشته و تماسهای اولیه با مقامات هم امیدوار کننده بوده است.

2- سبلان در تدارک برگزاری یک کولوک در باره کورش میباشد . تعدادی از هنرمندان ایرانی نیز وعده کرده اند که برنامه هایی در این زمینه برگزار نمایند. از سوی دیگر کوشش ما اینست که اجازه ی نهادن پیکره کورش را از مقامات مسئول کسب کنیم (با آگاهی از این امر که چنین اجازه ای بسیار مشکل خواهد بود) ما طرح خود را که توسط یکی از بهترین آرشیوتکتهای ایران تهیه شده و هنرمندان بنامی ساختن آنرا بعهدہ گرفته اند به مقامات ارائه خواهیم نمود و استدلال ما در این زمینه چنین خواهد بود:

انتخاب کورش از جهت احترام اوست به فرهنگ، زبان و دین اقوام دیگر. در روزگار ما که شیپور جنگ ادیان و تمدنها توسط عده ای کور دل در هر سوی عالم به گوش می رسد، بزرگداشت از کورش ، گرامیداشت روحیه مسالمت جو و همزیستی دوستانه فرهنگهای گوناگون در کنار یکدیگرست.

چنین بزرگداشتی برای ما که در شرایطی زندگی می کنیم که نام ایرانی با تعصب دینی گره خورده است، فرصتی خواهد بود تا پایبندی

خود را به ارزشهای جهانشمول حقوق بشر خاطر نشان کنیم. چنین گرامیداشتی هیچ قرابتی از دور یا نزدیک با جشنهای آنچنانیکه اهداف دیگری را دنبال می کرد ندارد.

از دیگر سو این بزرگداشت برای شهر تولوز نیز دستاورد های خوبی خواهد داشت، شایسته ی شهر صنعتی ای چون تولوز اینست که چهره ای جهانی داشته باشد و دریچه ها را به سوی فرهنگ های دیگر بگشاید. کوشش سالهای اخیر مقامات محلی دال بر آگاهی آنها نسبت به این امر است.

از سوی دیگر تولوز شهری است با مهاجرینی با فرهنگهای گوناگون. وقایع چند سال گذشته بیانگر خطرات فراوانی است که شهر ما را تهدید میکند. شهروندان ایرانی نسب و بویژه بانوان ایرانی نمونه های بسیار خوبی برای دیگر مهاجرین و مخصوص آنهایی که از کشور های نظیر ما می آیند (پاکستان، افغانستان، ترکیه و کشورهای عربی و افریقائی). هر چند که ایران جزو کشورهای فرانسوی زبان نبوده است اما ایرانیها بنابه دلایلی که گفته شد و همچنین منشا طبقاتیشان (آنها اکثرا از طبقه متوسط شهری هستند، بر خلاف مهاجرین مغربی) خود را با فرهنگ جامعه میزبان تطبیق داده اند، بدون اینکه هویتشان را از دست بدهند. این توانمندی می تواند برای دیگر مهاجرین بسیار مفید باشد. ما این نکته را بارها در گفتگو هایمان با مقامات محلی متذکر شده ایم. ارزشگزاری بر نماد فرهنگی که ما از آن سخن می گوییم در حقیقت تقویت همزیستی احترام آمیز میان گروه های مختلف اجتماعی است و ما به عنوان یکی از ارگانهای جامعه مدنی در این زمینه کوشا هستیم. این دلایل به اضافه ترکیب ایرانی- فرانسوی انجمن سبلان همواره مورد توجه مقامات محلی بوده است، اما برای رسیدن به مقصود راهی طولانی در پیش داریم. بدون همیاری وسیع جامعه ایرانی تولوز و دوستان فرانسوی ما چنین امری نشدنی است. از همین روست که دوستان را فرا میخوانیم تا ما را در این کوشش همراهی کنند.